

سرمقاله

وصال روحانی

حسرت ۳۱ ساله‌ای
که بی دلیل نیست

دیدار رفت فینال لیگ فوتبال قهرمانان آسیا ۲۰۲۳ که شنبه شب در ریاض برگزار و به تساوی ۱-۱ الهلال عربستان با اوراوردز ژاپن منجر شد، به طور مستقیم و غیرمستقیم نشان داد که چرا ما ۳۱ سال است در این رقابت‌ها به رتبه نخست نرسیده‌ایم. قهرمان ۲۰۲۳ این پیکارها شنبه شب هفته بعد در پایان دیدار برگشت الهلال و اوراوردز در خاک ژاپن مشخص می‌شود اما تا آنجا که به ما مربوط می‌گردد، شرایط فنی دو تیم و امکانات تشکیلاتی آنها که در تصاویر تلویزیونی با وسعت هر چه بیشتر خودنمایی می‌کند، به زبان بی‌زبانی به ما می‌گفت که چرا در جام نخست باشگاهی قاره پیوسته زمین می‌خوریم. از آخرین باری که یک تیم ایرانی در این رقابت‌ها اول شد، ۳۱ سال می‌گذرد. در سال ۱۹۹۲ پاس تهران با هدایت فیروز کریمی قهرمان باشگاه‌های آسیا شد اما از آن تاریخ به بعد حسرت تجدید آن قهرمانی بر دل فوتبال ما مانده است. طی این مدت تیم‌های ما پنج بار به فینال رسیده اما هر پنج فینال راخته‌اند. استقلال تهران با سرمربیگری ناصر حجازی در سال ۱۹۹۹، سپاهان با هدایت لوکا یوناچیچ کروات در سال ۲۰۰۷، ذوب‌آهن با رهبری منصور ابراهیم‌زاده به سال ۲۰۱۰ و پرسپولیس دو مرتبه در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۰ (به ترتیب با هدایت برانکو ایوانکوویچ کروات و یحیی گل محمدی) در دیدارهای نهایی ناکام و از فتح جام باز ماندند. بررسی دقیق این تلخ‌کامی‌ها نشان می‌دهد که اولاً هیچ‌یک بی‌دلیل نبوده‌اند و ثانیاً با توجه به شرایط دائمی‌پس‌رونده باشگاه‌های ما بسیار بعید است که این روند منفی قطع و به این زودی‌ها به جام قهرمانی این مسابقات دست یابیم. برخی مفسران می‌گویند اگر هم گذشته بالنسبه دور و بار توسط استقلال و یک مرتبه به وسیله پاس این رقابت‌ها را فتح کردیم، به این دلیل بود که رقابت‌ها بسیار جمع و جورتر و حقیرتر از امروز برگزار می‌شد و نه یک حالت حرفه‌ای بلکه فضایی آماتور بر آن سایه انداخته بود. اما از سال ۲۰۰۲ که نام این مسابقه‌ها از «رقابت‌های جام قهرمانی باشگاه‌های آسیا» به «لیگ قهرمانان آسیا» تغییر یافت، کار دائماً سخت‌تر و ویژگی‌های فوتبال حرفه‌ای بر آن غالب‌تر شد. باشگاه‌های آسیا و بویژه «متمول»‌های غرب آسیا و «تشکیلاتی»‌های شرق این قاره نیز هر سال بر ضوابط حرفه‌ای خود افزوده و قوی‌تر و به‌روزتر شدند و کار به جایی رسید که فاصله‌ای عظیم بین ما و آنها ایجاد شد. فاصله‌ای که فقط با هنرهای فردی و ویژگی‌های تکنیکی فوتبالیست‌های ایرانی که در سطح بالاتر از رقبای آسیایی‌شان قرار دارند، قابل جبران نیست و تنها با کار تشکیلاتی قوی و اتخاذ ضوابط حرفه‌ای واقعی پوشش داده خواهد شد و با تبدیل باشگاه‌داری صنعتی (و متکی بر تملک‌های دولتی) به باشگاه‌داری خصوصی و ساختن مؤسسه‌های خودکفای ورزشی - اقتصادی امکانپذیر خواهد شد.

به جای اینکه تصور کنیم فقط کار فنی بهتر تیم‌های رقیب باعث قهرمانی‌های مکرر آنها و ناکامی هر ساله ما شده، به هوش بیاییم و ببینیم که حرفه‌ای نبودن ما و دور ماندن از خصایص یک فوتبال خودکفا و باشگاه‌های مستقل درآمد‌ساز مسبق شکست‌های ما بوده است. تا زمانی که این معایب به‌طور اصولی وریشه‌ای و تمام و کمال رفع نشود، ناکامی‌های فوتبال باشگاهی ایران استمرار خواهد یافت و باید همچنان به مسابقات امثال الهلال و اوراوردز که از سرتاپا حرفه‌ای هستند، چشم بدوزیم و آه حسرت بکشیم.

مهدی تاج

سفر به تاجیکستان

هشتمین کنگره فدراسیون آسیای مرکزی (کافا) به منظور انتخابات نایب رئیس و عضو کمیته اجرایی، امروز در شهر دوشنبه تاجیکستان برگزار می‌شود. بر این اساس، مهدی تاج، نایب رئیس کنفدراسیون و رئیس فدراسیون فوتبال کشورمان به همراه شیخ سلمان، رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا جهت حضور در مجمع کافا راهی تاجیکستان شدند. ضمن اینکه جیانی اینفانتینو، رئیس فیفا هم با سفر به دوشنبه در این کنگره حضور خواهد داشت.

نادر فریاد شیران

وزن تیم ملی با این کادر فنی بالا نمی‌رود

مری اسبق تیم ملی فوتبال ایران درباره بحث‌های مطرح شده نسبت به دستیاران امیر قلعه‌نویی گفت: «سعید الهویی را نمی‌شناسم و نمی‌دانم چه تجربه و سابقه‌ای دارد. به همین دلیل در موردش نظر نمی‌دهم، اما وزن تیم ملی با این مربیان بالا نمی‌رود. اگر جای قلعه‌نویی بودم افرادی را به کادر فنی خود می‌آوردم که دست کم سواد فوتبالی یک نفر از آنها از خود او بالاتر باشد.»

ویکتور اونوپکو

علت عدم حضور روسیه در کافا

ویکتور اونوپکو، مربی تیم ملی فوتبال روسیه درباره عدم حضور این تیم در تورنمنت کافا گفت: «می‌دانید که زمان این مسابقات برای ما خیلی مناسب نیست، زمین تورنمنت هم می‌تواند منجر به مصدومیت بازیکنان شود. پس از بازی تدارکاتی با تیم ملی تاجیکستان در ماه نوامبر، سه بازیکن روسیه مصدومیت جزئی دریافت کردند. اکنون فدراسیون فوتبال روسیه به دنبال رقبای جدیدی است. این تصمیم درستی است.»

دربی احتمالی محاسبات را بهم ریخت

جام سرگردان

ایمان گودرزی

خبرنگار

جام حذفی بیست و دومین لیگ برتر ایران به مرحله نیمه نهایی خود رسیده است. مسئولان سازمان لیگ برای تعیین سرنوشت محل میزبانی جام حذفی فوتبال ایران، به سراغ قرعه‌کشی رفتند تا از میان ورزشگاه‌های آماده و استاندارد موجود در سطح کشور، بهترین گزینه‌ها انتخاب شوند. در قرعه‌کشی انجام شده، ورزشگاه شهدای کرمان به عنوان اولویت اول و ورزشگاه یادگار امام تبریز به عنوان اولویت دوم نام‌شان در داخل گوی بیرون آمد اما با وجود وعده‌های داده شده، احتمال برگزاری فینال در ورزشگاه ثالث محتمل است!

مس ورزشگاه ندارد
تبریز انصراف داد!

گزینه اولی که برای میزبانی جام حذفی مشخص شد ورزشگاه شهدای مس کرمان بود اما وضعیت فعلی این ورزشگاه نشان می‌دهد

که هنوز آماده بهره‌برداری نیست و قطعاً این ورزشگاه نمی‌تواند میزبان فینال جام حذفی باشد! حال خبر کناره‌گیری تبریز و ورزشگاه یادگار امام از میزبانی فینال جام حذفی به گوش رسیده است. روز گذشته ششگانه رئیسی هیأت فوتبال استان آذربایجان شرقی اعلام کرد با اتمام لیگ برتر و از روزهای پایانی اردیبهشت بازسازی ورزشگاه یادگار امام آغاز و طبیعتاً نمی‌توانیم پذیرای بازی فینال جام حذفی باشیم.

هیأت فوتبال استان هم به سازمان لیگ این موضوع را اعلام و قرار است روشنک رسماً لغو میزبانی ورزشگاه یادگار امام تبریز را بعد از این دیدار اعلام کند.

دربی احتمالی
کلید ماجراست؟

با توجه به مشکلات ورزشگاه‌های شهدای کرمان و یادگار امام تبریز، به نظر می‌رسد که باز هم ورزشگاه آزادی تهران برای مسئولان سازمان

لیگ در اولویت باشد. مرحله نیمه نهایی جام حذفی فوتبال ایران در شرایطی برگزار می‌شود که ۳ نماینده از استان تهران حضور دارند و نساجی مازندران، تنها تیم شهرستانی حاضر در این مرحله از رقابت‌ها است. مسئولان سازمان لیگ با توجه به حضور نساجی در مرحله نیمه نهایی چشم‌انتظار تعیین نتایج این مرحله هستند تا محل برگزاری مسابقه فینال جام حذفی به صورت رسمی مشخص شود. از طرفی با برخورد احتمالی استقلال و پرسپولیس در فینال شاید بهترین گزینه با وجود تکراری بودن آن ورزشگاه آزادی باشد. روشنک درباره حضور نساجی در مرحله نیمه نهایی و احتمال تغییر میزبان فینال جام حذفی توضیح داد: «با توجه به اینکه نساجی تیمی غیر تهرانی است، برای انتخاب ورزشگاه آزادی باید ببینیم این تیم چه شرایطی خواهد داشت. چون ورزشگاه فینال باید بی‌طرف باشد. اگر برگزاری بازی در تبریز به هر دلیلی امکانپذیر نباشد، هر گزینه‌ای محتمل خواهد بود؛ حتی ورزشگاه آزادی.»

ورزشگاه‌های نقش جهان اصفهان و امام رضا (ع) مشهد هم دیگر گزینه‌های در دسترس سازمان لیگ هستند که در صورت فینالیست شدن احتمالی نساجی مازندران، احتمال تغییر محل میزبانی فینال جام حذفی وجود دارد اما اگر در مسابقه فینال جام حذفی سرخابی‌های پایتخت مقابل هم قرار گیرند و با استقلال به مصاف هوادار تهران بروند، به نظر می‌رسد که برگزاری مسابقه فینال در ورزشگاه آزادی تهران حتمی باشد.

البته سابقه همیشه نشان داده است تنوع میزبانی در برگزاری فینال جام حذفی هیچ وقت جوانگو نبوده است. این کار هم نیاز به آمادگی زمین دارد و هم آمادگی میزبانی. درس گرفتن از تجربیات گذشته و برگزاری فینال‌ها در خرمشهر با شرایط بد زمین و میزبانی و حتی بی‌تجربه بودن ورزشگاه‌هایی مثل فولاد آره‌نا و تبریز از این رقابت‌ها، شاید همه را برای برگزاری فینال در آزادی قانع کند.

بازرس کل امور ورزش سازمان بازرسی کل کشور:
همه قراردادهای فوتبال رصد می‌شوند

بازرس کل امور ورزش، جوانان و میراث فرهنگی سازمان بازرسی کل کشور گفت: با توجه به تأکیدات ریاست سازمان بازرسی مبنی بر شناسایی گلوگاه‌های فسادخیز این موضوعات با جدیت پیگیری خواهد شد. لقمان کیاپاشا در گفت‌وگوی زنده تلفنی با شبکه خبر که در پی استقرار هیأت بازرسی در فدراسیون فوتبال انجام شد، با بیان اینکه شناسایی گلوگاه‌های فسادخیز، ارائه راهکارها و رسیدگی و اجرای برنامه‌های کلان در سال ۱۴۰۲ دستور کار سازمان بازرسی

است، تصریح کرد: بررسی‌های سازمان بازرسی طی سنوات گذشته و همچنین گزارش‌های واصله، از غیرمتعارف بودن قراردادهای حکایت دارد و بر این اساس سازمان بازرسی به موضوع ورود کرده است. کیاپاشا با خاطرنشان کردن بررسی قراردادهای باشگاه‌های دولتی و صنعتی در فوتبال، تصریح کرد: این باشگاه‌ها از بودجه عمومی استفاده می‌کنند لذا باید نحوه و نوع قراردادهای ضابطه‌مند بوده و براساس بودجه تخصیص سالانه در این زمینه اقدام

سوژه